

ADOPTION OG SAMFUND

LANDSFORENINGEN AF ADOPTANTER

Årgang 1, November 1977

Nummer 3

Årg. 1, November 77

Nr. 3

Indhold:

Adoption af større børn
Uddrag af brev
Generalforsamling, regnskab
og budget
Om barnets Tarv, forts. fra forr. nr.
En mors beretning
Fællesrejse fra Sjælland til generalforsamling.

ADOPTION og SAMFUND

Formand:

Læge Leif Ipsen, Lindenbergvej 87,
9200 Ålborg SV. tlf. 08 18 29 90

Næstformand:

Konsulent Erik Heine Nyfeldt,
Venedigvej 11, 2300 København S
tlf. 01 58 29 97

Kasserer:

Assurandør Benth Reno Larsen,
Møgelbjergvej 74, 9310 Vodskov
tlf. 08 29 40 92

Sekretær:

Læge Karsten Hjelt, Ved Åbredden 13,
2970 Hørsholm. tlf. 02 86 12 28

Redaktør:

Socialrådgiver Gerda Skovmand Madsen,
Nordre Ringvej 9, 8850 Bjerringbro
tlf. 06 68 27 61

Juridisk sagkyndig:

Jurist Eigil Andersen, Damhusdalen 34,
2610 Rødovre, tlf. 01 70 19 67

Lægelig sagkyndig:

Læge Douglas Henderson, Tidsebakken 40
9310 Vodskov, tlf. 08 29 39 29

Suppleanter:

Socialrådgiver Elisabeth Aagaard
Pedersen, Fenrisvej 65, 8210 Århus
tlf. 06 15 12 16

Højskolelærer Asbjørn Bjerre,
Herning Højskole, Birk, 7400 Herning
tlf. 07 22 32 92

ADOPTION og SAMFUND

Redaktion: Nordre Ringvej 9,
8850 Bjerringbro.

Redaktion: Karsten Hjelt og
Gerda Skovmand Madsen

Ansvarshavende: Gerda Skovmand Madsen.

INDHOLD og FORM

Hidtil har bladet beskæftiget sig indgående med den skærpede adgangsbegrænsning til forundersøgelsen, som blev indført af adoptionsnævnet den 1. 11. 76. Enkelte har ment, at pennen hist og her har været for skarp og spruttende. Mange flere mener, at vi er alt for moderate.

Foreningen har forsøgt at argumentere for en lempelse af adgangsbegrænsningen. Det er sket både i vort blad, i radio, TV og i pressen iøvrigt. Vi synes argumenterne er mange og gode. Desværre fastholder adoptionsnævnet de strenge krav uden at være fremkommet med et eneste overbevisende argument herfor. Det er nu et år siden disse krav blev indført uden overgangsordning, og der er ikke tegn til en holdningsændring hos adoptionsnævnets flertal. For engagerede adoptionsinteresserede er det frustrerende, og det er på den baggrund man skal se den stedvise noget polemiske form. Helst så vi, at det slet ikke var nødvendigt at skulle investere så megen energi i at ændre nogle regler, der aldrig skulle være indført. Men når reglerne på et løst grundlag hindrer ca. 30 - 40 % af dem, der går i adoptionstanker, i at få mulighed for at blive vurderet med henblik på godkendelse som adoptanter - ja, så må en forældreorganisation reagere.

Det sidste ord er ikke sagt i denne sag, og bladet vil nøje følge folketingets arbejde med adoptionsloven her i efteråret.

Vi håber imidlertid fremover i langt højere grad at kunne beskæftige os med information om adoption, idet vi anser det for vores vigtigste opgave på længere sigt. Vi ser frem til et godt samarbejde med myndigheder, formidlende organisationer og andre, der beskæftiger sig med adoption. De inviteres hermed til samarbejde på dette område og til at ytre sig i bladets spalter.

Karsten Hjelt

ADOPTION AF STØRRE BØRN

Dette nummer var ligesåvel som forrige nummer bestemt som et temanummer om Adoption af større børn. Uheldigvis fylder foreningens aktiviteter så megen plads, at der ikke kan blive ret meget tilovers til dette emne.

Der er indkommet flere bidrag, som efterhånden som vi får plads vil blive offentliggjort her. Større børn er børn fra tre år og opefter. De fleste adoptionssøgende ønsker små børn, hvad man ikke kan fortænke dem i, når man ved, at de har ventet længe på selv at få et, og når de beslutter sig for adoption ved, at de i hvert fald ikke får mange børn. Og det skal da også indrømmes, at et barn på tre-fire år hurtigere bliver stort end et spædbarn. Og så går man glip af den specielle glæde det er at have med et helt lille, hjælpeløst barn at gøre.

En af grundene til at vi overhovedet adopterer børn er jo, at vi ønsker at hjælpe et barn til et hjem, og at vi tror, de bedste opvækstbetingelser er i et hjem. At det så forenes med vort eget ønske om at få et barn er jo så meget desto bedre, for uden et inderligt ønske om et barn kan man ikke give et barn det, vi mener, det skal have i et hjem.

Der findes til stadighed mennesker, som af mange forskellige grunde må opgive deres børn, både de helt små og de lidt større. Det må være rimeligt, at vi, der arbejder for adoptionstanken går ind for, at det er ligeså vigtigt, at det nyfødte barn som det lidt ældre barn får et hjem. Forudsætningen er naturligvis at vi er forsikrede om, at der ikke findes bedre muligheder i dets hjemland. Og så må nogle af os bøje os for vore inderlige ønsker om at få et lille barn og i stedet ønske os et lidt ældre. Det er en ikke mindre krævende opgave og i de fleste tilfælde en ligeså givende oplevelse som at få et helt lille barn, men jo slet ikke den samme. Det vordende adoptivforældrepar må leve sig ind i, hvad de ville have givet deres eget barn i de år, de ikke har haft det. De må også for-

søge at leve sig ind i, hvad der er gået forud for deres barns ankomst til deres hjem.

Et barn, der har været på børnehjem, har delt de voksne med flere, hvis ikke med mange andre børn. Det har ikke oplevet den nære kontakt med et forældrepar, som vi forestiller os, at børn skal. Erfarne adoptionsarbejdere har oplevet store børnehjem, hvor børnene sjældent taler med voksne, men kun får en kollektiv besked. Børnenes sprog er mangelfuldt og præget af, at børn med forskellige sprog og accent og forskellig sprogdudvikling er sammen. Og de har kun hinanden at lære af. P. gr. a. klimaet opholder de sig gerne i skyggen og oftest siddende, fordi det er for varmt til nogen fysisk aktivitet. Derfor er børnenes fysik ofte dårlig. Underernæring og parasitter nedsætter yderligere den fysiske udvikling. I sådanne børnesamfund som i alle andre samfund udvikles en hakkeorden. De stærkere og mere opfindsomme børn finder ud af, hvorledes de tiltrækker sig de voksnes opmærksomhed og derved tilraner sig en ekstra godbid eller et klap på hovedet.

Andre børn har levet i deres eget hjem, til der af en eller anden grund er sket noget, der har gjort dem hjemløse. De fasteholdepunkter barnet hidtil har haft er pludselig forsvundet ud af deres liv. Tilfældigheder har ført dem derhen, hvor de nu har mulighed for at blive et af vore børn. De har oplevet sorg og fortvivlelse, selv om de måske endda har været heldige at overleve, men kun vor fantasi er i stand til at forestille sig, hvad der er gået forud. Vi ved - som regel - intet og får det heller aldrig at vide.

Der er variationer af begge temaer, og vi, der adopterer større børn, kan kun gøre vort til at vore børn får det så godt som muligt. Vi må tage det som det kommer og gøre vore erfaringer. Det er derfor vigtigt, at vi prøver at nedfælde noget af det vi har oplevet, som så måske kan blive til gavn for dem, der er på vej til at blive til adoptivforældre for større børn.

Gerda Skovmand Madsen

Dakar, den 28. 4. 19..

Kære G....

Tusind tak for brev.

Nu ser det endelig ud til at min sag er inde i den afgørende fase. Præsidenten for tribunalet, som iøvrigt er et herligt menneske, venter bare på at få enredelse om den danske lovgivning m.h.t. adoptivbørn. Desværre havde din senegalesiske kollega syltet sagen. Det ser stærkt ud til, at hun aldrig har sendt en forespørgsel til Danmark, men Mødrehjælpen i har foretaget det nødvendige udelukkende fordi jeg selv skrev. Og Mødrehjælpen har i hvert fald været meget hurtigt arbejdende - det kan jeg se af korrespondancen, somberor i det danske konsulat her.

Nå, man må i hvert fald anse sagens udfald for positivt. I hvert fald har jeg fået tilladelse til at se barnet. Det skete for en halv snes dage siden og naturligvis var det det dejligste af alle børnene på børnehjemmet. Lederen opfordrede mig til at komme så tit som muligt. Siden har jeg været på børnehjemmet hver dag formiddag og eftermiddag.

Den første dag ville M...., som er 14 mdr. gl. ikke have noget med mig at gøre, hvilket man jo ikke kunne forvente hende i. Om eftermiddagen øvede vi os lidt i at gå, det er lige før hun kan, og hun fik lært at klappe kage.

Næste morgen begyndte hun at klappe kage, da hun så mig. Om eftermiddagen var hun også meget aktiv, ville gå og også klappe kage, men da jeg skulle afsted var hun utrøstelig. Så skete der en forandring. Hun var bludselig blevet meget lille småklynkende, uden tårer, suttede på finger og klyngede sig til mig & ikke tale om at hun ville støtte på benene.

Det var tydeligt, at nu skulle der køles

alt det, der ikke var blevet kølet før. Jeg har indtryk af, at M.... både er en meget vågen og også meget glad lille pige, og jeg kan næsten ikke vente med at få hende med hjem, nu da jeg kender hende.

Mange hilsner, din heng.

Kirsten

Uddrag af brev.

GSM

GENERALFORSAMLING

Der indkaldes herved til Generalforsamling

LØRDAG, den 12. november

kl. 13.00 - 18.00

Sted: Festsalen, Sct. Annagades skole, Århus.

kl. 13,00: Paneldiskussion omkring de generelle regler. Et panel bestående af eksperter, adoptivforældre og adoptionssøgende vil debattere de gældende regler.

kl. 14,30. Pause. Øl og sodavand kan købes.

kl. 15,00 Generalforsamling.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Beretning fra bestyrelsen
3. Arbejdsprogram for det kommende år
4. Indkomne forslag
5. Forelæggelse og godkendelse af regnskab og budget
6. Fastsættelse af medlemskontingent
7. Valg til bestyrelsen.
Eigil Andersen og Karsten Hjelt.
ønsker ikke genvalg.
Gerda Skovmand Madsen, Elisabeth Aagaard Pedersen og Asbjørn Bjerre på valg. Vigtige til genvalg.
8. Valg af to kritiske revisorer
9. Evt.

Regnskab for perioden 27/3-1977 - 20/10-1977Indtagter:

Kontingent	kr. 17.850,00
Tilskud	" 354,00
	<u>Ialt kr. 18.204,00</u>

Udgifter:

Rejser	kr. 9.238,25
Porto, kuverter, papir m.v.	" 3.072,85
Trykning af blad m.v.	" 3.576,50
Lokaleleje	" 400,00
Diverse	" 170,30
	<u>kr. 16.457,90</u>

Overskud

Kassebeholdning: kr.	1,95
Girobeholdning "	1.275,50
Checkkonto "	468,65 kr. 1.746,10
Ialt	<u>kr. 18.204,00</u>

Budgetforslag for Regnskabsåret 1978

Blad	kr. 12.000,-
Brevpapir, porto	" 7.000,-
Rejseudgifter	" 15.000,-
Tilskud til Lokalforeningerne	" 15.000,-
Diverse	" 1.000,-
	<u>Ialt kr. 50.000,-</u>

Indtagter:

250 medlemmer a 140 kr.	kr. 35.000,-
Fonds	" 9.000,-
Annoncer	" 6.000,-
	<u>Ialt kr. 50.000,-</u>

Lokalforeningsadresser:

Bestyrelsen for lokalforeningen København-Roskilde
Amt:

Formand: Neurofysiologias. Eva Frandsen
Ellemosevej 19, 2900 Hellerup tlf. 01 67 15 41

Sekretær: Kontorass. Lykke Fenger
Folemarksvej 23, 2600 Glostrup
tlf. 02 45 70 20

Kasserer: Assistent Inge Schnabelrauch,
Sletteland 8, 2620 Albertslund
tlf. 02 64 95 08

Suppleant: Dagplejemor Inge Petersen
Kongsager 25, 2620 Albertslund
tlf. 02 64 72 76

Suppleant: Brandmand Flemming Heller
Kamstrupvej 98
2610 Rødovre
tlf. 01 41 15 91

ooo 000 ooo

Bestyrelsen for Aarhus Amt:

Formand: Poul Gudberg, Sankelmarksvej 40
8600 Silkeborg

Sekretær: Poul Skov Christensen
Egevanget 48, 8310 Tranbjerg

Kasserer: Inga Kåndborg, Bragesvej 8
8230 Åbyhøj

Bestyrelsen for Storstrøms- og Vestsjællands Amt:

Formand: Lærer Arnt Strynø, Fælledvej 12,
Rønnebæk, 4700 Næstved

Sekretær: Lærer Inger Berghagen,
Diskovej 4, 4800 Nykøbing F

Kasserer: Mogens Andersen,
Magelsøvej 5, Igelsø, 4300 Holbæk

Suppl.: Gymnasielærer Arne Olsen
Skovvanget 17, 4700 Næstved

Suppl.: Lisbeth Andersen,
Magelsøvej 5, Igelsø, 4300 Holbæk

ooo 000 ooo

Bestyrelsen for Fyns amt:

Formand: Tove og Ole Dyrvig, Egernvanget 43,
5800 Nyborg, tlf. 09 31 44 38

Lone og Bo Smidt-Jørgensen,
Niels Juels Alle 31, 5250 Odense SV
tlf. 09 11 67 03

Grethe og Børge Andersen,
H. C. Lumbyesvej 68, 5482 Lumby
tlf. 09 95 54 03

Suppl.: Ingelise og Ib Jacobsen,
Guldøjevanget 81, 5260 Odense S
tlf. 09 15 00 46

(Fortsættelse af Leif Ipsens
artikel om Barnets tarv i nr. 2/1977)

Alle børn har ret til:

- 1) at nye de nævnte rettigheder uden nogen som helst undtagelse, uden hensyn til race, hudfarve, køn, religion eller nationalitet.
- 2) særlig beskyttelse, adgang til og mulighed for at udvikle sig på en sund og normal måde under frie og værdige forhold.
- 3) et navn og en nationalitet.
- 4) social tryghed, herunder tilstrækkelig ernæring, bolig, hvile og lægehjælp.
- 5) specialbehandling, uddannelse og pleje i tilfælde af handicap.
- 6) kærlighed og forståelse og en atmosfære af hengivenhed og tryghed, om muligt altid forældrenes omsorg og ansvar.
- 7) gratis undervisning og adgang til leg og adspredelse og lige muligheder for at udvikle deres individuelle evner.
- 8) omgående beskyttelse og hjælp i tilfælde af katastrofe.
- 9) beskyttelse mod alle former for forsømmelse og grusomhed og udnyttelse.
- 10) beskyttelse mod enhver form for racemæssig, religiøs eller anden diskriminering og en opvækst i en ånd af fred og internationalt broderskab.

Dette kan opfyldes ved at lade barnet vokse op i en familie. Det bedste er naturligvis, at barnet vokser op hos sine biologiske forældre, det næstbedste at det adopteres i sit hjemland eller i et andet land. Alt andet tjener barnets tarv dårligere. Denne erklærings ti punkter burde stå brandt ind i hjernen på enhver, der beskæftiger sig med adoption og ingen, der ikke kan tilslutte sig den fuldt ud bør have lov at beskæftige sig med det mindste med adoption.

Barnets tarv fortolkes forskelligt af samfundet i forskellige forbindelser.

Sterile ægtepar er samfundet altid parat til at hjælpe. De skal stort set kun opfylde et krav før kostbare undersøgelser og behandlinger stilles til deres rådighed, nemlig i et år forgæves at have forsøgt at få et biologisk barn. Opfylder de dette krav er man indstillet på ofte årelang behandling uden interesse for om det tjener det eventuelle biologiske barns tarv. ADOPTION og SAMFUND er ikke modstandere af sterilitetsundersøgelser eller behandling. Vi har den opfattelse, at det er et helt legalt ønske gerne at ville have børn. Men det er vanskeligt for os at forstå at de samme par i det øjeblik de ønsker at adoptere skal op til en større foraldreeksamen med betydelig risiko for at dumpe endog af helt irrelevante årsager, og at deres ønske om at ville have børn da ofte gøres til genstand for mistænksomhed.

Når det drejer sig om at have børn i døgnpleje fortolker myndighederne barnets tarv anderledes end når det drejer sig om adoption. Ifølge bistandslovens § 65 kan man have 4 børn i døgnpleje og hvis der er tale om søskende endnu flere. Der er ikke samtidig nogen regel om, hvormange biologiske børn man må have. Det er altså ifl. Socialministeriet muligt at varetage 4 børns tarv foruden sine egne biologiske. Samfundet er endog parat til at dække omkostningerne herved. Socialministeriet har heller ingen bekymringer hverken med hensyn til kvindens eller mandens klimakterium, idet plejemoderen må være 40 år ældre en barnet og plejefaderen 45 år ældre end barnet. (Se Socialministeriets cirkulære af 30. sept. 1975 § 17).

Disse regler svarer til de regler, der var gældende vedr. adoption før 1. 11. 76, Der stilles ingen krav om samlivsvarighed og enlige er ikke udelukket fra at have børn i døgnpleje. Der skal også en godkendelse til og naturligvis også en forundersøgelse,

men her ligner det mere en helhedsvurdering, således som det er bistandslovens ånd, og som der trods alt enkelte steder i betænkning III er lagt op til.

Ser vi endelig udenfor landets grænser og på lande vi kan sammenligne os med, har man også en anden opfattelse af barnets tarv. I Sverige har man ingen max. aldersgrænse, ingen krav om bestemt samlivsvarighed og ingen begrænsning i antallet af børn.

I Tyskland har man ingen max. aldersgrænse, intet krav om samlivsvarighed, ingen begrænsning i antal børn.

I England har man ingen max. aldersgrænse, samlivsvarighed 2-3 år. Ingen begrænsning i antal børn.

I alle tre lande kan enlige adoptere. Intet andet europæisk land opstiller så strenge kriterier og slet ikke under påskud af at varetage barnets tarv bedre og mere betryggende.

Min konklusion på ovenstående er, at de generelle krav for godkendelse som adoptant bestemt ikke kan begrundes i en varetagelse af barnets tarv. Det virker nærmest stik imod den erklærede hensigt. Baggrunden for at indføre reglerne må da være en anden. Det må derfor være et rimeligt forlangende, at den ansvarlige minister for området, Orla Møller, eller partiet bag ham redegør for de egentlige argumenter. Vi finder det ikke tilstrækkeligt blot at henviser til, at man har en anden opfattelse af barnets tarv. Der er selvfølgelig også den mulighed at indrømme, at man har taget fejl.

Leif Ipsen.

Om adoption af større børn:

En mors beretning.

I foråret 76 tog jeg til et asiatisk land efter et barn min mand og jeg skulle adoptere. Det var en 5½ år gl. dreng, der havde haft polio i begge ben, hvoraf det ene er hårdt angrebet. Er der særlige problemer ved at adoptere så stort et barn? Nogle problemer var der selvfølgelig, men om de var store, ja, hertil vil jeg sætte et spørgsmålstegn.

Min søn og jeg boede i hans hjemland i et par uger, mens adoptionen fandt sted, hvorefter vi kunne rejse til Danmark. Tiden dernede var en oplevelse vi snakker meget om endnu. Han elsker at høre om dengang han var lille og kun 5 år, og om alt, hvad vi foretog os sammen selv om det var meget lidt og jeg kun har set hans land som en turist, der boede på et fint hotel. Jeg har ikke set det land, som han levede i i de første år. Jeg tror, det er af stor betydning om familier, der adopterer større børn, rejser ud og lige når at opleve børnene på hjemmebane i deres egen natur, eget klima og ser, hvad der er deres daglige kost. Jeg ved også det for de allerfleste vil være for dyrt og jeg gjorde det også kun, fordi det var nødvendigt.

Da vi kom hjem til Danmark mødte vi vores første problem. Drengen havde lært noget engelsk i børnehjemets skole, og da mit skoleengelsk og hans svarede til hinanden, snakkede vi engelsk sammen. Desværre kunne vores far ikke engelsk, så vi holdt op med at tale engelsk og snakkede kun engelsk når noget vigtigt skulle forklares, som f. eks. at vi skulle til luge og have en stivkræmpevaccination efter at han havde trådt et søm op i foden ude i hønsegården.

I løbet af en måned var han i stand til at gøre sig forståelig på dansk over for de fleste, selvom det langtfra var korrekt. Sprogligt var han så langt fremme, at han kunne komme i skole (børnehaveklasse) efter ferien kun 4 mdr. efter hans ankomst. Han kunne klare sig mellem de andre børn, men ikke følge med i historier, der blev læst op, hvis han ikke havde billederne foran sig. Han klarer sig godt mellem børnene i skolen, men er dog ikke skolemoden selv om han har alderen til 1. klasse. Det generer ham tilsyneladende ikke at gå i børnehaveklasse et år til. Var han født et par måneder senere, var han først skolepligtig næste år, og den kulturomvæltning, han har været udsat for, må berettiggende ham til ikke at skulle svare i udvikling til sine

jævnaldrende kammerater.

Han havde også problemer med vejret. Vi kom hjem så tidligt, at der endnu var sne og koldt var det også. Trods det syntes han det var urimeligt, at han ikke måtte nøjes med at gå i shorts som han var vant til, og han var ked af at få vinter- og regntøj på. Det tror jeg, var årsagen til, at han den første vinter ikke var helt renlig, men tissede i bukserne om dagen, dog kun når han var tryk, hjemme og hos folk, han kendte godt. Vistnok aldrig i skolen, for vi havde talt om, at han måske blev drillet af kammeraterne, hvis han gjorde det. Problemet løste sig selv, da det blev sommer og han kom af alt vintertøjet.

For ham er årstiderne et under. Han ser nu bladene falde af træerne og i går hørte jeg han i telefonen spurgte sin bedstemor, om hun ikke snart kom over til hans fødselsdag, for nu var træerne snart bare. Det var også et stort under, da vinterens første sne kom. Hidtil havde han kun sunget om den.

Han har boet hos sin familie indtil han var ca. 4½ år gl. og været på børnehjem i ca. ½ år. Vi snakker engang imellem om hans mor, men vi ved ikke, hvad der er fantasi og hvad der er rigtigt.

Han husker sin mor, som en rar og dejlig mor, og det vil vi gerne bevare som han erindring om hende. Han har kun spurgt een gang om, hvorfor hun gav ham fra sig. Og vi har svaret, som rigtigt er, at vi ikke ved det. Men måske var det fordi han var syg i benene og hun ikke kunne få ham til lægen så tit som vi kan og hun måske ikke kunne få ham i skole så længe, som han skal gå her, og i hans hjemland er det svært at få arbejde, hvis man ikke er rask og stærk, men vi vil prøve at hjælpe ham med at få et arbejde, man kan klare med dårlige ben. Jeg håber, han også vil acceptere denne forklaring senere, som han gør nu.

Som afslutning kan jeg fortælle, at dagen før hans danske statsborgerskab skulle vedtages i folketinget, fortalte vi ham, at han i morgen blev dansk. "Får jeg så hvidt hår"? spurgte han.

Vi synes ikke, der har været mange problemer med adoption af et større barn. Det har ikke overvældet os.

G.F.

Københavns-og Roskilde Amts lokalforening arrangerer:

Speciel interesse for medlemmer i

Københavns-og Roskilde Amt
Københavns-og Frederiksberg Kommune + Bornholm
Frederiksborg Amt.

Fællestransport til

Generalforsamling: lørdag, den 12. november 1977

i Aarhus på Sct. Annagades Skole.

Bestyrelsen opfordrer kraftigt alle til i videst muligt omfang at deltage i generalforsamlingen. Af hensyn til transportomkostninger arrangeres fællestransport. - Vi har undersøgt mulighederne, og har fundet ud af, at bus i alle henseender vil være ideelt. Afhængig af tilslutning vil dette kunne arrangeres for kr. 90-110 pr. person. Børn under 4 år gratis. 4-12 år: ½ pris. - Dette dækker transport fra Københavns Hovedbanegård ca. kl. 7.15, med mulighed for opsamling ved Glostrup Station, og eventuelt et sted i Roskilde. Der fortsættes med færgen fra Odden og forventes ankomst til Aarhus ca. 12.45. - Afgang fra Aarhus kl. ca. 18.30 via Storebælt og ankomst København kl. 0.30. idet sidste færgen fra Ebeltoft desværre er kl. 18.00 om lørdagen.

Klip Klip Klip Klip

Tilbagesendes hurtigst muligt til sekretær Lykke Fenger, Københavns-og Roskilde Amts Lokalforening, Folemarksvej 23, 2600 Glostrup.

Navn:

Adresse:

Telefon:

Antal personer:

Ønsket opsamlingssted:

Københavns Hovedbanegård:

Postnr.

heraf børn under 4 år:

4-12 år:

Roskilde:

Glostrup St.: